

Den anden Henriettes taske ...

Onsdag morgen i sidste uge faldt jeg uden for 2. klasses lokale i snak med Henriette – den anden Henriette. Da samtalen, der blev akkompagneret af store armbevægelser (fra min side og helt normalt – ingen skingre stemmer ...), havde fundet sin afslutning, havde jeg mistet mine nøgler (og her taler vi altså fjernbetjening til alarmsystem, husnøgle og bilnøgle!).

“Ej, Henriette! Jeg har s** lige tabt mine bilnøgler ...!”

“Ej, lige nu?!”

“Ja, jeg ku’ mærke, at mit ærme greb fat i dem – lige her, og nu er de væk,” svarede jeg nu skingert, mens jeg demonstrerede bevægelsen i min trøje.

Sandheden er, at jeg mere fornemmede end egentlig mærkede, hvordan min store, slaskede striktrøjes ærme greb fat i nøglerne, der hang i bukselommen. Der var også bare det lille *aber dabei*, at bevægelsen ikke blev efterfulgt af den karakteristiske, klirrende lyd, som nøgler, der falder på gulvet, normalt frembringer. For de måtte da være landet på gulvet?

Der skulle gå helt nøjagtigt en uge, før Henriette – den anden Henriette – fandt dem på bunden af sin forslugne taske! Jeg havde altså uforvarende lavet et perfekt *slam dunk* i den anden Henriettes taske ... *hate when that happens!*

En stor tak skal rettes til små og store, der i mellemtiden havde endevendt gangen, klasseværelset (inkl. skraldespandene), parkeringspladsen, hylder og, naturligvis, køleskabet – for der havde jeg da helt sikkert lagt dem ... Og i min desperation havde jeg på stedet indvilget i at give ikke mindre end fire flødeboller pr. næse til den klasse, der fandt nøglerne.

Jeg har så netop afleveret 1,2 kg flødeboller til 2. klasse – held og lykke med det, Kirsten!

Mvh Henriette (Brynjas mor)

PS Tak, Henriette (Frederiks mor)